

omhandlede Lønningsforhøjelser gives, har Udvalget kunnet tiltræde dette Ændringsforslag om 7,000 Kr.

Under Nr. 97 er det foreslaaet at yde Samfundet, som antager sig vanføre og lem-læstede, en Rentegaranti for et Laan paa 325,000 Kr., som Samfundet skal optage til Udvidelse og Opførelse af ny Bygninger. Jeg behøver ikke nærmere at omtale det. Jeg gjorde det allerede i Fjor, hvor vi forhøjede Tilskuddet og gavede et Tilskud til Indkøb af en Ejendom. Jeg gjorde da opmærksom paa, at dette vilde medføre, at der vilde blive stillet yderligere Krav til Statskassen. Dette yderligere Krav bliver altsaa her et Krav om en Rentegaranti. Forhaabentlig bliver denne aldrig effektiv.

Under Nr. 97 er det foreslaaet at yde et Tilskud af 400 Kr. til et Børnehjem i Aalborg, og under Nr. 98 at forhøje det Tilskud, der allerede nu gives til Skanderborg Børnehjem, 1,500 Kr., med 600 Kr. Jeg vil navnlig i Tilknytning til Ændringsforslag Nr. 97 gøre et Par Bemærkninger, som vel kunne siges at vedrøre Sagen i sin Almindelighed, men som alligevel ret naturligt kunne gives i Tilknytning hertil. Af de Oplysninger, der som sædvanlig ere fulgte med Andragendet om Tilskud til Børnehjemmet i Aalborg, ses det, at der kun kræves en Betaling for de af Kommunen og for Resten ogsaa af private anbragte Børn af 80 Kr. aarligt. Udvalget har søgt at skaffe sig Oplysning om, hvad der betales paa en hel Del af de Børnehjem, der allerede for en Del Aar tilbage have faaet Statstilskud, og det viser sig, at man nogle Steder endog er lavere nede end 80 Kr. Idet jeg genkalder i ærede Medlemmers Erindring Udtalelser, der i Fjor faldt her under Behandlingen af Lovforslaget om de udenfor Ægteskab avlede Børn, skal jeg gøre opmærksom paa, at det maa anses for at være et meget ringe Bidrag, der saaledes fra Kommunernes Side ydes for hvert Barn. Dette Bidrag er for Aalborg Børnehjems Vedkommende oplyst at være kun 80 Kr. Jeg benytter Lejligheden til, navnlig foranlediget ved nogle Udtalelser, der under en foregaaende Sags Behandling bleve fremsatte af det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen), der jo er Medlem af Finansudvalget, at gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem under denne tidligere Sags Behandling fandt sig foranlediget til at sige, at naar vi nu kom til Behandlingen af Finanslovforslaget, vilde man ogsaa der møde Spørgsmaalet om Statens forøgede Støtte til Børnehjemmene, og gjorde —

selvfølgelig, havde jeg nær sagt — opmærksom paa, at dette Spørgsmaals Optagelse paa Finansloven var en Frugt af hans og hans Meningsfællers Arbejde i Finansudvalget, det var dem, der interesserede sig for, at Børnehjemmene kunde blive bedre økonomisk situerede. Jeg skal ikke strides med det ærede Medlem om, hvem der i Finansudvalget har rejst Spørgsmaalet om denne Side af Sagen. For mig maa det ærede Medlem overordentlig gerne have Æren af at have rejst det i Finansudvalget. Det, det drejer sig om, er, at den forøgede Støtte, som foreslaas, og som jeg haaber vil blive ydet Børnehjemmene fra Statens Side, virkelig kommer Børnehjemmene og ikke Kommunerne til gode. Under den Forhandling, der blev ført i Finansudvalget om denne Sag, var det, der var det første og vigtigste for mig, at vi, samtidig med, at vi gik til en Forhøjelse af Statstilskuddet, ogsaa fik slaaet fast, at der da i alt Fald skulde fastsættes en Minimumsbetaling for Børnene, da man ellers ikke kan være sikker paa, at det bliver Børnehjemmene, der paa denne Maade hjælpes økonomisk. Under de Forhandlinger, der ere blevne førte med den højtærede Minister om Sagen, blev det oplyst, at den højtærede Kultusminister allerede har haft denne Side af Sagen under Overvejelse, men at der skulde indhentes mange Oplysninger, og at han derfor ikke var færdig med sine Forslag. Den højtærede Kultusminister var enig med os i, at der skulde stilles visse Krav med Hensyn til Kommunernes Betaling for Børnene. Dette vidste det ærede Medlem meget godt, og hvis det ærede Medlem ikke havde benyttet en tidligere Sags Behandling til at forsøge at slaa Kapital af Socialdemokraternes Interesse for Børnene, vilde jeg ikke have fundet Anledning til at fremkomme med disse Udtalelser ved denne Lejlighed. Det er ikke nok at sige, at Staten skal give mere, men vi skulle sikre os, at det Bidrag, Staten giver, virkelig kommer Børnehjemmene og derved Børnene til gode, og dette kan kun ske, naar der samtidig foreslaas en Minimalbetaling, da Statens forøgede Tilskud ellers kun bliver en Fordel for vedkommende Kommuner, og det er jo ikke det, der er Meningen.

Under Nr. 99 er der af Udvalget stillet et Ændringsforslag om at nedsætte et Beløb, der findes paa Finanslovforslaget som Honorar for Tilsynet med Gymnastikundervisningen, med 1,600 Kr. Disse 1,600 Kr. ere et forøget Tilskud, der er